

دانشگاه کردستان
دانشکده مهندسی
گروه مهندسی شیمی

عنوان:

تولید نانو الیاف بسیار موازی با تغییر طول ریسنده در روش جت چرخان

پژوهشگر:

رضا آقامعلی پور

استاد راهنما:

دکتر مهرداد خامفروش

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مهندسی شیمی

اسفند ماه ۱۳۹۱

کلیه حقوق مادی و معنوی مترتب بر نتایج مطالعات،

ابتکارات و نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع

این پایان نامه (رساله) متعلق به دانشگاه کردستان است.

***** تعهد نامه *****

اینجانب رضا آقامعلی پور دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی شیمی دانشگاه کردستان، دانشکده مهندسی گروه مهندسی شیمی تعهد می نمایم که محتوای این پایان نامه نتیجه تلاش و تحقیقات خود بوده و از جایی کپی برداری نشده و به پایان رسانیدن آن نتیجه تلاش و مطالعات مستمر اینجانب و راهنمایی و مشاوره اساتید بوده است.

با تقدیم احترام

رضا آقامعلی پور

۱۳۹۰ / ۱۲ / ۲۳

دانشگاه کردستان

دانشکده مهندسی

گروه مهندسی شیمی

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی شیمی

عنوان:

تولید نانو الیاف بسیار موازی با تغییر طول ریسنده در روش جت چرخان

پژوهشگر:

رضا آقامعلی پور

در تاریخ ۱۳۹۱/۱۲/۲۳ توسط کمیته تخصصی و هیات داوران زیرمورد بررسی قرار گرفت و با نمره.....و درجه..... به تصویب رسید.

<u>امضا</u>	<u>مرتبۀ علمی</u>	<u>نام و نام خانوادگی</u>	<u>هیات داوران</u>
	استادیار	دکتر مهرداد خامفروش	۱- استاد راهنما
	استادیار	دکتر حمید فرنگیس زاده	۲- استاد داور خارجی
	استادیار	دکتر تیمور امانی	۳- استاد داور داخلی

مهر و امضا معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی

مهر و امضا گروه

تقدیم به:

پدرم که عالمانه به من آموخت تا چگونه در عرصه زندگی، ایستادگی را تجربه نمایم
مادرم، دریای بی کران فداکاری و عشق که وجودم برایش همه رنج است و وجودش برایم
همه مهر

برادرم که در سخت ترین مراحل زندگی کنارم بوده و وجودش باعث دلگرمیم بوده است
و همه ی کسانی که فروغ نگاهشان و گرمی کلامشان و روشنی روشنیشان سرمایه جاودانی زندگی
من است.

شکر و قدردانی

سپاس و ستایش حکیم راستین را که ره توشه‌ی دانش در کوله بار اشرف آفریدگان خویش نهاد و با کرامت علم السماء، او را شایستگی مقام خلیفه‌ی الهی ارزانی داشت. سپاس همه‌ی آنان را که خوشه‌چین خرمن معرفتشان بوده ام و آموختن را به گونه‌ای مادیون فضل و کرم آنانم. سپاس ویژه استاد راهنمایم جناب آقای دکتر مهداد خامفروش که الگوی فروتنی و مهربانی توأم با دانش و آگاهی است و هرگز مرا از خوان بی دریغ اندوخته‌های خویش محروم نگذاشته و برین محبت‌های ایشان بوده و خواهم بود.

بچنین از تمامی دوستان عزیزم که مراد انجام این پژوهش یاری نمودند و سایر هم‌کلاسیهایم که افتخار آشنایی با آنها را پیدا کردم کمال شکر و قدردانی را دارم، از دوستان عزیزم آقایان مهندس حمیدرضا محمدی، ایمان حسن زاده، ابوالحسن محمدی، هادی ایوبی، محمد چرخ آبی، امید پیروزرام، داوود بیننده، میلاد کوشری، کابینر ویسی، مهدی قربانی، بهنام حسینیان نژاد، مهدی بدریان و خانم هاسمیه اسمعیل زاده، شیلان الیاسی، هسرو نظری و ماناساکی مهر، که پیوسته کلام کریشان روشنگر راهم بود و از راهنمایی و حمایت آنها بهره‌های فراوان برده ام، صمیمانه شکر و قدردانی می‌نمایم و برایشان آرزوی توفیق روز افزون دارم.

رضا آقا معلی پور

اسفند ۱۳۹۰

چکیده

الکتروروسی یکی از روش‌های مؤثر در تولید نانو الیاف پلیمری است. در روش مرسوم الکتروروسی الیاف به صورت نامنظم و بی‌آرایش در مقدار کم تولید می‌شوند. نانو الیاف تولید شده با روش متداول کاربردهای محدودی در ساخت غشاءها، پوشش زخم، فیلتراسیون، بیوسنسورها، کاتالیزورها دارد. جهت استفاده از نانو الیاف‌های الکتروروسی شده در کاربردهای منحصر بفرد نظیر تولید عصب مصنوعی، وسایل الکترونیکی بسیار ریز و افزایش استحکام نانو الیافها به الیاف الکتروروسی شده آرایش یافته (موازی) نیاز است. تاکنون روش‌های مختلفی برای تولید نانو الیاف موازی پیشنهاد شده است. تمام روش‌های ارائه شده دارای معایبی هستند. برای مثال نمی‌توان از این روش‌ها نانوالیاف موازی شده با طول‌های بلند را به دست آورد. همچنین برای تولید نانو الیاف موازی شده در سطحی گسترده دارای محدودیت می‌باشند. در این تحقیق برای انجام فرایند الکتروروسی و تولید نانو الیاف با میزان هم ترازی بالا، روش جت چرخان را از طریق انتخاب بهینه طول ریسنده بهبود بخشیده‌ایم. برای این منظور با تغییر طول ریسنده قدرت میدان الکتریکی تغییر می‌کند و منجر به تولید نانو الیاف با میزان آرایش- یافتگی بالاتر و میزان تولید بیشتر می‌شود. برای تغییر دادن طول ریسنده در شرایط فرآیندی یکسان با عایق کاری ریسنده، اثرات طولی ریسنده را که در میدان الکتریکی قرار می‌گیرد، بررسی نمودیم. همچنین در این کار سایر عوامل تاثیرگذار بر هم ترازی نانو الیاف؛ از قبیل ولتاژ، غلظت پلیمر و قطر جمع کننده مورد بررسی قرار گرفت. در بخش اول تحقیق مشاهده گردید که با تغییر طول ریسنده از ۳۲ به ۰/۲ میلی‌متر، در ولتاژ ۲۰ کیلوولت، قطر جمع کننده ۴۰ سانتیمتر و غلظت محلول ۱۷ درصدوزنی، میزان موازی‌سازی به طور قابل توجهی افزایش یافت و از ۲۰ به ۷۲ درصد رسید. در بخش دوم برای بررسی اثر عوامل ولتاژ، قطر جمع کننده، غلظت محلول و طول عایق بر موازی‌سازی، سرعت تولید و قطر نانوالیاف از نرم‌افزار طراحی آزمایش DX-7 استفاده شده است. شرایط بهینه ولتاژ، قطر جمع کننده، غلظت محلول و طول عایق برای دستیابی به حداکثر درصد موازی‌سازی به ترتیب، ۲۰ کیلوولت، ۴۲/۱۸ سانتیمتر، ۱۵/۶۵ درصدوزنی و ۳ سانتیمتر و برای دستیابی به حداکثر سرعت تولید نانوالیاف به ترتیب، ۲۰ کیلوولت، ۴۲/۳۷ سانتیمتر، ۱۵/۶۲ درصدوزنی و ۳ سانتیمتر می‌باشد. در این شرایط بهینه، مقادیر آزمایشگاهی درصد موازی‌سازی و سرعت تولید نانوالیاف الکتروروسی شده به ترتیب، ۷۸/۰۲۳ و $\frac{23}{85} \frac{m}{s}$ می‌باشد.

کلمات کلیدی: الکتروروسی، جت چرخان، پلی اکریونیتریل، موازی سازی نانوالیاف، سرعت تولید نانوالیاف، قطر نانوالیاف

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول (مقدمه).....	۱
۱-۱ نانوالیاف.....	۱
۲-۱ الکتروریسی.....	۳
۳-۱ هدف تحقیق.....	۴
۴-۱ چگونگی تنظیم مطالب و روند نگارش پایان نامه.....	۴
فصل دوم (الکتروریسی).....	۵
۱-۲ مقدمه الکتروریسندگی.....	۵
۲-۲ روش های تهیه نانوفیبرهای پلیمری.....	۵
۳-۲ تاریخچه الکتروریسی.....	۶
۴-۲ اثر عوامل موثر بر الکتروریسندگی.....	۱۰
۱-۴-۲ گرانروی.....	۱۰
۱-۴-۲-۱ تاثیر گرانروی محلول روی قطر فیبر.....	۱۱
۲-۴-۲-۱ تاثیر گرانروی محلول روی مورفولوژی سطح.....	۱۲
۲-۴-۲-۲ غلظت محلول.....	۱۳
۲-۴-۲-۱ تاثیر غلظت محلول بر روی قطر فیبر.....	۱۳
۲-۴-۲-۲ تاثیر غلظت محلول روی مورفولوژی فیبرها.....	۱۳
۳-۴-۲ کشش سطحی.....	۱۴
۴-۴-۲ دمای محلول.....	۱۵
۵-۴-۲ ثابت دی الکتریک و فراریت حلال.....	۱۶
۶-۴-۲ تاثیر حلال بر روی مورفولوژی سطح الیاف.....	۱۶
۷-۴-۲ افزایش نمک و تنظیم هدایت محلول.....	۱۸
۸-۴-۲ رطوبت.....	۱۹
۹-۴-۲ وزن مولکولی پلیمر.....	۲۰
۱۰-۴-۲ ولتاژ بکار رفته.....	۲۱
۱۱-۴-۲ فاصله بین نوک نازل تا هدف (وسیله جمع کننده).....	۲۴
۱۲-۴-۲ سرعت جریان جت.....	۲۴
۱۳-۴-۲ عوامل موثر در ناپایداری ها و بی نظمی های خمشی جت.....	۲۵
۵-۲ عامل دار کردن نانوفیبرهای الکتروریسیده.....	۲۶
۱-۵-۲ عامل دار کردن نانوفیبرهای پلیمری با مواد آلی در روش الکتروریسندگی.....	۲۷
۱-۵-۲-۱ نانوفیبرهای پایدار در حلال.....	۲۷
۲-۱-۵-۲ عامل دار کردن نانوفیبرهای الکتروریسیده با مواد معدنی.....	۳۳
۶-۲ کاربرد نانوفیبرهای پلیمری در جذب فلزات سنگین.....	۳۶

۳۸	فصل سوم (ادبیات و پیشینه تحقیق).....
۳۸	۱- مقدمه.....
۴۱	۲- روش های موازی سازی نانوالیاف با استفاده از الکتروریسی.....
۴۲	۳-۲-۱ میدان الکتریکی دوترازه.....
۴۳	۳-۲-۲ جمع کننده سیلندری با سرعت چرخش بالا.....
۴۴	۳-۲-۳ الکترودهای کمکی میدان الکتریکی.....
۴۶	۳-۲-۴ دیسک نازک بالبه های تیز.....
۴۷	۳-۲-۵ جمع کننده قابی.....
۴۹	۳-۲-۶ الکتروریسی چند میدانی.....
۵۰	۳-۲-۷ الکتروریسی کنترل شده (کنترل قطر و تعداد الیاف موازی شده).....
۵۲	۳-۲-۸ الیاف باردار شده.....
۵۳	۳-۲-۹ جمع کننده سیمی زاویه دار بار یسنده.....
۵۴	۳-۲-۱۰ روش جت چرخان ساده.....
۵۵	۳-۲-۱۱ روش جت چرخان اصلاح شده.....
۵۷	فصل چهارم (مواد و روشها).....
۵۷	۴-۱ مواد.....
۵۸	۴-۲ دستگاه الکتروریسی جت چرخان.....
۶۰	۴-۳ روش طراحی آماری آزمایش ها.....
۶۲	۴-۳-۱ مراحل استفاده از طراحی آزمایش ها.....
۶۲	۴-۳-۱-۱ طراحی آزمایش.....
۶۲	۴-۳-۱-۲ انجام آزمایش ها.....
۶۲	۴-۳-۱-۳ تحلیل نتایج.....
۶۲	۴-۳-۱-۴ اعتبار بخشی به آزمایش ها.....
۶۳	۴-۳-۲ روش پاسخ سطح (RSM).....
۶۴	۴-۳-۳ CCD.....
۶۵	۴-۳-۳-۱ طراحی آزمایش.....
۶۶	۴-۴ بررسی ویژگی های نانوالیاف الکتروریسی شده.....
۶۸	۴-۵ اندازه گیری درصد موازی سازی نانوالیاف.....
۶۹	۴-۶ تعیین سرعت تولید نانوالیاف الکتروریسی شده.....
۷۰	۴-۷ تعیین قطر متوسط نانوالیاف.....
۷۱	فصل پنجم (نتایج و بحث).....
۷۲	۵-۱ نتایج آزمایش ها جهت بررسی تاثیر عایق بر موازی سازی نانوالیاف.....
۸۲	۵-۲ تاثیر قطر جمع کننده بر موازی سازی نانوالیاف.....
۸۵	۵-۳ نتایج بدست آمده از روش طراحی آزمایش ها.....
۸۵	۵-۳-۱ تعیین محدوده متغیرها.....

- ۵-۳-۲ طراحی آزمایش با نرم افزار DX7.....۸۶
- ۵-۴ ارائه‌ی رابطه‌ی ریاضی برای درصد موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده با نرم افزار DX7.....۸۶
- ۵-۴-۱ تاثیر عوامل موثر بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۲
- ۵-۴-۱-۱ تاثیر قطر جمع کننده بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۲
- ۵-۴-۱-۲ تاثیر ولتاژ بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۳
- ۵-۴-۱-۳ تاثیر غلظت محلول بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۳
- ۵-۴-۱-۴ تاثیر طول عایق بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۵
- ۵-۴-۲ تاثیر همزمان عوامل موثر بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۵
- ۵-۴-۲-۱ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و ولتاژ بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۹۵
- ۵-۴-۲-۲ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و غلظت محلول بر موازی‌سازی نانوالیاف.....
- الکترورسی شده ۹۹
- ۵-۴-۳-۲ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و طول عایق بر موازی‌سازی نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۰۴
- ۵-۴-۴-۲ تاثیر همزمان عوامل ولتاژ و غلظت محلول بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۰۶
- ۵-۴-۵-۲ تاثیر همزمان عوامل ولتاژ و طول عایق بر موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۰۷
- ۵-۴-۶-۲ تاثیر همزمان عوامل غلظت محلول و طول عایق بر موازی‌سازی نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۰۹
- ۵-۴-۳ شرایط بهینه تعیین درصد موازی‌سازی نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۱۱
- ۵-۵ ارائه‌ی رابطه‌ی ریاضی برای سرعت موازی‌سازی نانوالیاف.....۱۱۲
- ۵-۵-۱ تاثیر همزمان عوامل موثر بر سرعت تولید نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۱۵
- ۵-۵-۱-۱ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و ولتاژ بر سرعت تولید نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۱۵
- ۵-۵-۲ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و غلظت محلول بر سرعت تولید نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۱۷
- ۵-۵-۳ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و طول عایق بر سرعت تولید نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۱۹
- ۵-۵-۴ تاثیر همزمان عوامل ولتاژ و غلظت محلول بر سرعت تولید نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۲۱
- ۵-۵-۵ تاثیر همزمان عوامل ولتاژ و طول عایق بر سرعت تولید نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۲۳
- ۵-۵-۶-۱ تاثیر همزمان عوامل غلظت محلول و طول عایق بر سرعت تولید نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۲۵
- ۵-۵-۲ شرایط بهینه تعیین سرعت تولید نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۲۶
- ۵-۶ نتایج آزمایش‌های تعیین قطر نانوالیاف.....۱۲۷

- ۷-۵ ارائه‌ی رابطه‌ی ریاضی برای قطر نانوالیاف الکترورسی شده با نرم افزار DX7.....۱۲۹
- ۷-۵-۱ تاثیر همزمان عوامل موثر بر قطر نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۳۳
- ۷-۵-۱-۱ تاثیر همزمان قطر جمع کننده و ولتاژ بر قطر نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۳۳
- ۷-۵-۱-۲ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و غلظت محلول بر قطر نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۳۵
- ۷-۵-۱-۳ تاثیر همزمان عوامل قطر جمع کننده و طول عایق قطر نانوالیاف.....
- الکترورسی شده.....۱۳۸
- ۷-۵-۱-۴ تاثیر همزمان عوامل ولتاژ و غلظت محلول بر قطر نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۴۰
- ۷-۵-۱-۵ تاثیر همزمان عوامل ولتاژ و طول عایق بر قطر نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۴۴
- ۷-۵-۱-۶ تاثیر همزمان عوامل غلظت محلول و طول عایق بر قطر نانوالیاف الکترورسی شده.....۱۴۶
- فصل ششم (نتیجه گیری نهایی و پیشنهادات).....۱۴۹**
- ۶-۱ پیشنهادها.....۱۵۲
- منابع.....۱۵۳

فصل اول

مقدمه

مواد ساخته شده از نانوالیاف، به دلیل داشتن تخلخل^۱ و سطح مقطع بالا، در سال های اخیر بطور قابل ملاحظه ای مورد توجه قرار گرفته و نتایج امیدوار کننده ای از آنها مشاهده شده است [۱]. الکتروریسی یک تکنیک ریسندگی است، که بطور منحصربه فرد از نیروهای الکترواستاتیکی برای تولید الیاف ظریف از محلولهای پلیمری یا مذاب آنها استفاده کرده و الیافی با قطر کم (در محدوده میکرون تا نانو) و سطح ویژه بالا را تولید می کند.

۱-۱ نانوالیاف

واژه نانوالیاف از دو کلمه "نانو"^۲ و "الیاف"^۳ تشکیل شده است. واژه "Fiber" یا "Fibre" برگرفته از کلمه لاتین "Fibra" است و به معنای یک ساختار باریک و رشته مانند می باشد. صرف نظر از معنی لغوی، واژه الیاف در حوزه های مختلف می تواند معانی گوناگونی داشته باشد. از دید گیاه شناسان، الیاف سلولهای با دیواره ضخیم و ممتدهستند که باعث استحکام و حفاظت بافت گیاه می شوند. متخصصین پزشکی، الیاف را

---

^۱ Porosite

^۲ Nano

^۳ Fiber

موادی با طول بلند و ساختمانی رشته‌ای نظیر الیاف ماهیچه‌ها و الیاف اعصاب می‌دانند. در نساجی، الیاف به رشته‌های بلند طبیعی یا مصنوعی مانند کتان یا نایلون اطلاق می‌شود که قابلیت ریسندگی داشته باشند و بتوان آنها را به نخ تبدیل نمود. منشأ واژه نانو از لغت یونانی "Nannas" می‌باشد که به معنی "پیرمرد کوچک" است. در تعریف مدرن، نانو به مقادیر کمی با مقیاس یک بیلونیم از واحد مبنا اطلاق شده است و هر نانومتر معادل 10^{-9} متر می‌باشد [۲].

به طور کلی نانوالیاف‌ها از خواص بی نظیری همچون ظرافت بالا (قطر کم)، نسبت سطح به حجم بسیار زیاد، قابلیت تشکیل لایه‌ای متخلخل با منافذ کوچک و انعطاف پذیری برخوردار هستند. این خواص منحصر به فرد، کاربردهای متنوع و فراوانی را برای آنها رقم زده است [۳ و ۴] که از آن جمله می‌توان به کاربرد آنها در ساخت غشاء [۵ و ۶]، مهندسی بافت [۷ و ۸]، حسگرها [۹ و ۱۰]، سیستم‌های رهایش دارو [۱۱] و پوشش زخم [۱۲] اشاره نمود. نانوالیاف به سبب استحکام بیشتر نسبت به هم‌تاهای بزرگ‌تر و همچنین نسبت سطح ویژه بزرگتر (خصوصیتی که نانوذرات را برای کاتالیز ارزشمند می‌سازد) قابل استفاده به صورت بستر واکنش نیز می‌باشند. نسبت سطح ویژه برای الیاف نانو نسبت به الیاف میکرو می‌تواند بیش از هزار برابر باشد و لایه‌ای که توسط نانوالیاف تولید می‌شود دارای خواص متمایز نسبت به سایر بافت‌های بدون ساختار است زیرا با کمترین جرم بیشترین میزان لایه و سطح تولید می‌گردد. به طوری که تنها با یک گرم پلیمر می‌توان 32000 کیلومتر الیاف 100 نانومتری تولید نمود [۱۳].

روش‌های مختلفی برای تولید نانوالیاف وجود دارد؛ این روش‌ها عبارتند از: روش کشش^۱، جداسازی فازی^۲، تولید در قالب^۳، خوداتصال^۴ (خودآرایی ماکرومولکول‌ها) و الکتروریسی. نتایج تحقیقات انجام شده توسط محققین فعال در حوزه تولید نانوالیاف، حاکی از برتری فرایند الکتروریسی نسبت به سایر روش‌ها می‌باشد. فرآیند الکتروریسی از لحاظ سرعت تولید، تنوع، پیوستگی، سادگی، هزینه و تجاری‌سازی نسبت به سایر روش‌ها کاملاً برتری دارد [۳ و ۴].

تاکنون بیش از صدها نوع پلیمر، کوپلیمر و مواد کامپوزیتی توسط فرایند الکتروریسی با موفقیت به نانوالیاف تبدیل شده است [۱۴]. در فرایند الکتروریسی امکان اضافه کردن بسیاری از مواد به محلول

---

¹ Drawing

² Phase Separation

³ Template Synthesis

⁴ Self- Assembly

الکتروریسی نیز وجود دارد بنابراین می توان انواع نانوالیاف عامل دار را جهت کاربردهای ویژه با این روش تولید نمود [۱۵]. با استفاده از روش الکتروریسی بستری برای افزایش استحکام مکانیکی غشای لایه نازک مرکب تهیه می شود.

۱-۲ الکتروریسی

الکتروریسی یک روش قدیمی است که اولین بار توسط رایتل^۱ در سال ۱۹۸۷ مورد توجه قرار گرفت. زلنی^۲ [۱۶] به طور مفصل بر روی الکتروریسی به مطالعه پرداخت. تیلور^۳ [۱۷] روی حرکت الکتریکی جت کار کرد که پایه و اساس الکتروریسی می باشد. الکتروریسی، ریسندگی بوسیله ی نیروهای الکترو استاتیک می باشد و در سال های اخیر (حدوداً از سال ۱۹۹۴) مورد توجه قرار گرفته است. البته سرچشمه ی این تکنیک به ۶۰ سال پیش برمی گردد. الکتروریسی یک تکنیک ریسندگی است، که بطور منحصربه فرد از نیروهای الکترو استاتیکی برای تولید الیاف ظریف از محلولهای پلیمری یا مذاب آنها استفاده کرده و الیافی با قطر کم (در محدوده میکرون تا نانو) و سطح مقطعی بالا را تولید می کند.

برای الکتروریسی یک ولتاژ DC در بازه چندین کیلوولت لازم است. در دستگاه الکتروریسی متداول قطب مثبت منبع تغذیه ولتاژ بالا به ریسنده و قطب منفی آن به جمع کننده وصل می شود. مبنای اصلی این تکنیک بر اساس دافعه ی متقابل بارهای شارژ شده ی محلول پلیمری است، که در نتیجه ی غلبه ی نیروهای الکترو استاتیکی بر نیروهای کشش سطحی این فرآیند صورت می گیرد [۱۸]. بین قطره ی پلیمری که از لوله ی موئین پایین می آید و سطح جمع کننده یک اختلاف پتانسیل الکتریکی برقرار می شود، و زمانی که نیروهای الکترو استاتیکی بر نیروهای کشش سطحی غلبه می کند، قطره خمیده شده و بصورت مخروط مرسوم به مخروط تیلور در می آید، و محلول شارژ شده از انتهای لوله ی موئین بصورت شلاقی خارج شده و به سمت جمع کننده حرکت می کند [۱۹]. به علت نیروهای دافعه بین سطح شارژ شده، جت بصورت ناپایدار و ماریپیچی خارج می شود [۲۰ و ۲۱]. در امتداد نیروهای الکتریکی جت هزاران بار کشیده شده و باریک میشود. سرانجام حلال تبخیر شده و اگر بصورت مذاب باشد متبلور می شود و نانوالیافی طویل بر روی سطح مورد نظر جمع می شود [۱۹]. به علت حرکات ماریپیچی الیاف جمع آوری شده دارای شکل بی نظم بوده و میزان تولید نانوالیاف کم می باشد.

¹ Rayleigh

² Zeleny

³ Teylor

در این پروژه برای انجام فرآیند الکترورسی و تولید نانو الیاف با میزان هم ترازی بالا قصد داریم روش جت چرخان را از طریق انتخاب بهینه طول ریسنده بهبود ببخشیم. برای این منظور با تغییر طول ریسنده قدرت میدان الکتریکی تغییر می کند و این امر منجر به تولید نانو الیاف با میزان آرایش یافتگی بالاتر و میزان تولید بیشتر می شود. برای تغییر دادن طول ریسنده در شرایط فرآیندی یکسان می توان با عایق کاری ریسنده، اثرات طولی ریسنده را که در میدان الکتریکی قرار می گیرد بررسی نمود. همچنین در این پروژه سایر عوامل تاثیرگذار بر هم ترازی نانو الیاف؛ از قبیل ولتاژ، غلظت پلیمر و قطر جمع کننده مورد بررسی گرفت.

۱-۳ هدف تحقیق

اهداف تحقیق

۱- بررسی عوامل موثر از قبیل ولتاژ، قطر جمع کننده، غلظت محلول پلیمری، ارتفاع جمع کننده بر فرآیند الکترورسی

۲- تولید نانو الیاف پلیمری با استفاده از روش الکترورسی

۳- تلاش برای موازی سازی هر چه بیشتر نانو الیاف به دست آمده

۴- اندازه گیری سرعت تولید نانو الیاف

۵- بررسی اثر عوامل، بر قطر نانو الیاف الکترورسی شده

۱-۴ چگونگی تنظیم مطالب و روند نگارش پایان نامه

مطالب ارائه شده در فصل های بعدی به شرح ذیل می باشد: در فصل دوم مروری بر الکترورسی و تاثیر عوامل مختلف بر فرآیند الکترورسی و چند نمونه از کاربردهای نانو الیاف الکترورسی شده مورد بررسی قرار گرفته است. در فصل سوم پیشینه و ادبیات تحقیق در زمینه روش های مختلف موازی سازی نانو الیاف با تکنیک الکترورسی به تفصیل بحث شده است. در فصل چهارم مواد مورد استفاده، شرایط و نحوه انجام آزمایشات برای تعیین میزان موازی سازی نانو الیاف و سرعت تولید نانو الیاف الکترورسی شده بیان می گردد. در فصل پنجم نتایج حاصل از انجام آزمایشات ارائه خواهند شد. در فصل ششم نتیجه گیری نهایی از تحقیق انجام شده و پیشنهاد های ممکن مورد بررسی قرار می گیرد.

فصل دوم

الکترورسی

۱-۲ مقدمه الکترورسیندگی

زمانی که قطر مواد فیبری پلیمری از میکرومتر به زیر میکرون یا نانومتر کاهش پیدا می‌کند، خصوصیات قابل توجهی ایجاد می‌کند که مهمترین آن، افزایش قابل توجه در سطح ویژه فیبرهای پلیمری می‌باشد، به طوری که سطح ویژه یک نانوفیبر در حدود ۱۰۰۰ مرتبه می‌تواند بزرگتر از یک میکروفیبر باشد. این ویژگی برجسته، نانوفیبرهای پلیمری را قادر می‌سازد که برای کاربردهای گوناگون از جمله جذب مواد سنگین و اکتیو، پتانسیل بالایی داشته باشند.

۲-۲ روش های تهیه نانوفیبرهای پلیمری

برای تهیه نانوالیاف‌های پلیمری در سال‌های اخیر، روش‌های گوناگونی به کار گرفته شده است که در زیر به چند مورد از آن به طور خلاصه اشاره می‌شود.

الف) روش کشش^۱: این روش شبیه ریسندگی خشک در صنعت الیاف است که می‌تواند، نانوفیبرهای منفرد طولی بسازند، در این روش فقط مواد الاستیک، تحت تغییر شکل قوی با قدرت چسبندگی بالا قرار می‌گیرند و تحت فشار در طول کشش، به نانوفیبر تبدیل می‌شوند[۲۲].

ب) روش سنتز قالب^۲: در این روش از یک غشاء با منافذ نانومتری به عنوان قالب برای تهیه نانوفیبرهای جامد به شکل یک فیبریل یا لوله استفاده می‌شود. این روش نیز قادر به تولید نانوفیبر پیوسته یک به یک نیست[۲۳].

ج) روش جدایی فاز^۳: این روش شامل انحلال، ژله‌ای شدن، استخراج از طریق بکار بردن یک حلال متفاوت، منجمد کردن و خشک کردن می‌باشد که در نتیجه آن، اسفنج با منافذ نانو به دست می‌آید. در این فرایند برای تبدیل پلیمر جامد به اسفنج با منافذ نانو، مدت زمان زیادی نیاز است[۲۴].

د) روش خودتجمعی^۴: یک فرایند منفردی است که در آن ذرات به الگوهای از پیش تعیین شده در می‌آیند، در این روش نیز برای تهیه نانوفیبرهای پلیمری مدت زمان زیادی نیاز است[۲۵].

ه) روش الکتروریسندگی: روش الکتروریسندگی تنها روشی است که منجر به تولید نانوفیبرهای پیوسته جدا از هم، از پلیمرها و کامپوزیت‌های مختلف می‌شود. با توسعه این روش، همچنین امکان ساخت نانوفیبرهای سرامیکی یا هیبریدی از جنس سرامیک و پلیمر وجود دارد[۲۶].

۳-۲ تاریخچه الکتروریسی

هر چند که عبارت الکتروریسندگی از ریسندگی الکتروستاتیکی مشتق شده و در سال ۱۹۹۴ برای اولین بار بکار برده شده است، اساس این روش به سال ۱۹۳۴ بر می‌گردد، زمانی که فرماهالس^۱، یک سری از

¹ Drawing

² Template synthesis

³ Phase separation

⁴ Self assembly

اختراعات را در سال های بین ۱۹۳۴ تا ۱۹۴۴ به نام خود ثبت کرد که در آن آزمایش‌ها، تهیه رشته‌های پلیمری را با به کارگیری نیروی الکتروستاتیکی توضیح می‌داد [۲۶-۲۸]. در روش اول یک محلول پلیمری مثل استات سلولز به میدان الکتریکی وارد شده و رشته های پلیمری از محلول بین دو الکترود با بارهای مخالف تشکیل می‌شدند، به طوری که یکی از الکترودها در داخل محلول پلیمری و الکترود دیگر در سمت جمع کننده قرار می‌گرفت، زمانی که از یک فلز با سوراخ کوچک، محلول خارج می‌شد، حلال این محلول باردار تبخیر شده و در نتیجه به سمت الکترود مخالف کشیده می‌شد و بر روی جمع کننده قرار می‌گرفت. مقدار اختلاف پتانسیل به ویژگی‌های محلول پلیمری از جمله وزن مولکولی و ویسکوزیته آن وابسته بود، همچنین فاصله بین دو الکترود هم مهم بوده، به طوری که اگر این فاصله از حد لازم کوتاهتر باشد، الیاف به دلیل ناقص شدن تبخیر حلال، بر روی هم می‌چسبند.

در سال ۱۹۵۲، نئوبر^۲ و ونگات^۳ توانستند قطرات هم شکل باردار شده در حدود ۰/۱ میکرومتر را تولید کنند [۲۹]. در سال ۱۹۵۵ دروزین^۴ توزیع شدن یک سری از مایعات به صورت قطرات معلق در هوا را تحت پتانسل‌های بالا مورد بررسی قرار داد [۳۰]. در سال ۱۹۶۶ سیمونز دستگاهی برای تولید منسوجات نابافته در اندازه‌های فوق‌العاده نازک را با به کارگیری ریسندگی الکتریکی به نام خود ثبت کرده است [۳۱].

در سال ۱۹۷۱، بومگارتن^۵، دستگاهی را برای الیاف آکریلی الکتروریسیده به قطر ۱/۱ - ۰/۵ میکرون را ابداع کرد [۳۲] در آزمایش او، یک قطره از طریق یک لوله موئین خارج می‌شد و اندازه این قطره با تنظیم سرعت تغذیه به یک پمپ، ثابت نگه داشته می‌شد و یک جریان DC با ولتاژ بالا به لوله متصل شده و در نهایت الیافت روی پرده فلزی جمع آوری می‌شد.

از سال ۱۹۸۰ تا اکنون، روش الکتروریسندگی به روش بومگارتن بیشتر مورد استفاده قرار گرفته است که با استفاده از این روش، الیاف بسیار ریز از پلیمرهای مختلف با ابعاد زیرمیکرون یا نانومتر را به آسانی می‌توان تولید کرد.

---

¹ Formhalas

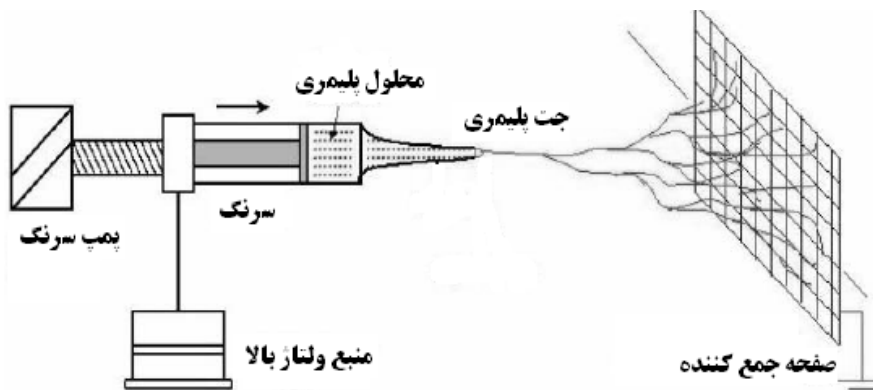
² Neubaur

³ Vonnegut

⁴ Drozine

⁵ Baumgarten

در شکل (۱-۲) شماتیکی کلی از فرآیند الکترورسی نشان داده شده است. دستگاه الکترورسی از سه قسمت اصلی تشکیل شده است که عبارتند از: سیستم تامین کننده اختلاف پتانسیل با جریان DC در حد چند کیلوولت، یک لوله موئینه که معمولاً نقش نازل را بر عهده دارد و یک صفحه جمع کننده یا کلکتور که به زمین وصل می شود. در این دستگاه، نازل از طریق یک رابط که معمولاً شلنگی از جنس سیلیکون می باشد، به یک سرنگ که محلول پلیمری را به داخل نازل هدایت می کند، متصل می شود که با استفاده از یک پمپ سرنگ، این جریان پلیمری می تواند با سرعت قابل کنترل تزریق شود. نازل همچنین به وسیله یک سیم مسی به قطب مثبت منبع ولتاژ بالا نصب می شود. نازل می تواند به صورت عمودی، افقی و یا زاویه دار در مقابل جمع کننده که معمولاً یک صفحه آلومینیومی است، قرار گیرد. در طول فرایند الکترورسی، بسته به شرایط، یک اختلاف ولتاژ بالا در حد چند کیلو ولت به قطره محلول پلیمری، انتهای نازل اعمال می شود، موقعی که ولتاژ از یک آستانه بالا می رود، نیروی الکتریکی بر کشش سطحی محلول پلیمری فائق آمده و یک جت پلیمری پایدار به شکل قیف به نام قیف تیلور از انتهای نازل به طرف جمع کننده پرتاب می شود. حلال در طول مهاجرت جت بین نازل و جمع کننده تبخیر شده، الیاف ریز پلیمری یا کامپوزیتی با قطر زیر میکرون و یا نانومتر در سطح جمع کننده، جمع می شود.

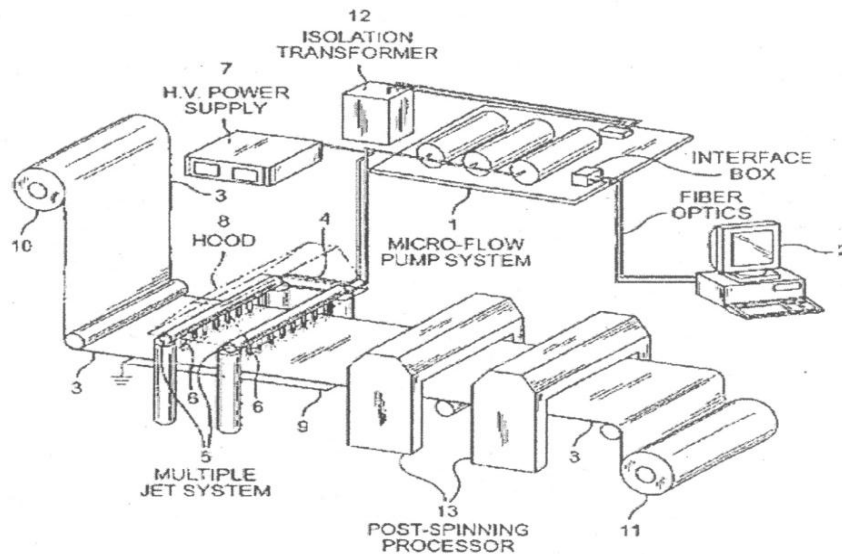

شکل ۱-۲ شماتیکی از فرایند الکترورسی

روش الکترورسی در سال های اخیر مسیر صنعتی شدن را طی نموده است. شمای کلی آن که توسط بنجامین چو^۱ در سال ۲۰۰۴ ثبت اختراع شده است در شکل ۲-۲ نمایش داده شده است [۳۳]. مطابق شکل (۲-۲) سیستم پمپ (شماره ۱) به کامپیوتر (۲) متصل می شود تا سرعت جریان پلیمری را کنترل کند. سرعت

¹ Benjamin chu

جریان محلول، با توجه به سرعت غشاء یا فیلتر (۳) خصوصیات فیزیکی غشاء نظیر ضخامت، قطر نانوفیبر، اندازه منافذ و دانسیته غشاء را تغییر خواهد داد. سیستم پمپ (۱) جریان را به سیستم چندتایی (۴) شامل ریس کننده های (۶) پمپ می کند. شکل هندسی ریس کننده ها طوری است که جت به آسانی در هر کدام از آنها تشکیل و بدون مداخله در همدیگر انتقال می یابد. هود شماره (۸) در قسمت بالایی سیستم چندتایی (۴) قرار می گیرد تا حلال را با توجه به سرعت تبخیر آن، خارج کند. صفحه (۹) زیر سیستم چندتایی قرار می گیرد و یک میدان الکتریکی بین (۶) و (۹) برقرار می شود. میدان الکتریکی باعث می شود تا جت های ریز از ریس کننده خارج و بسوی (۹) اسپری شوند و الیاف های به قطر زیر میکرون یا نانومتر تولید کنند. یک غشاء نگهدارنده (۳) بین چرخ های (۱۰) و (۱۱) حرکت می کند تا الیاف تشکیل شده را جمع آوری نماید. سیستم کنترل کننده پمپ به طور الکتریکی از زمین جدا و با انتقال دهنده^۱ (۱۲) تقویت می شود. از این سیستم برای تهیه غشاهای تجاری استفاده می شود.

شکل ۲-۲ دستگاه الکتروریسندگی بکار برده شده توسط بنجامین چو [۳۳]

تولید نانوفیبرهای پلیمری به روش الکتروریسندگی نه تنها از دیدگاه نساجی اهمیت روزافزون پیدا کرده است، بلکه به دلیل قابلیت بالای آنها از جمله سطح ویژه بسیار زیاد این نانوفیبرها در کاربردهای ویژه مانند

¹ Transformer